

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti odsúdenému **L. R.** pre zločin lúpeže podľa § 131 rakúskeho Trestného zákonníka a iné na neverejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2016 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného **L. R.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 13. októbra 2016, sp. zn. 4Ntc/17/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **L. R.**
s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 13. októbra 2016, sp. zn. 4Ntc/17/2016, podľa § 412 ods. 1 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného **L. R.** o prerušenie výkonu trestu odňatia slobody vo výmere osem rokov uloženého mu rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 11. apríla 2012, sp. zn. 042 S Hv 25/12w, o ktorého uznaní a výkone na území Slovenskej republiky rozhodol krajský súd rozsudkom z 3. júna 2013, sp. zn. 4Ntc/9/2013.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo odsúdenému **L. R.** oznámené 20. októbra 2016, podal odsúdený 24. októbra 2016 sťažnosť, pretože odôvodnenie krajského súdu považuje za neopodstatnené a ďalej trvá na prerušení výkonu trestu odňatia slobody z ním uvádzaných dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd na podklade vyššie uvedenej, včas a oprávnenou osobou podanej sťažnosti v súlade

s § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného L. R. nie je dôvodná.

V prvom rade treba k veci uviesť, že v rámci konania, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli procesne predpísaným spôsobom vykonané dôkazy v rozsahu nevyhnutnom pre spoľahlivé rozhodnutie súdu o návrhu odsúdeného na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody. Prvostupňový súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia, rešpektujúc ustanovenie § 176 ods. 2 Tr. por., v dostatočnom rozsahu uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré oprel svoje skutkové zistenia, a úvahy, ktorými sa spravoval pri ich hodnotení.

Najvyšší súd si dôvody napadnutého uznesenia v celom rozsahu osvojil a bez potreby ich na tomto mieste opakovať na ne v podrobnostiach odkazuje. Pritom zdôrazňuje, že skutkové zistenia krajského súdu, podľa ktorých odsúdený L. R. trpí ochoreniami, ktoré sú v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody liečiteľné, zodpovedajú obsahu predloženého spisového materiálu. Súd prvého stupňa tak dospel k správnejmu záveru, že sťažovateľ neochorel na takú ťažkú chorobu, ktorá by vyžadovala prerušenie výkonu trestu podľa § 412 Tr. por.

Z týchto dôvodov najvyšší súd sťažnosť odsúdeného L. R. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 22. novembra 2016

JUDr. Libor Duľa, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. František Mozner

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová